

Lublin, 14 lutego 2019 r.

RIO – I – 430/2/19

Pan Hieronim Zonik
Burmistrz Miasta i Gminy
ul. Szpitalna 15A
22 - 130 Siedliszcze

Szanowny Panie Burmistrzu

W odpowiedzi na Pana wniosek z 31 stycznia br. dotyczący możliwości wykorzystania rezerwy celowej na zarządzane kryzysowe na zakup agregatu prądotwórczego, przedstawiam następujące stanowisko w sprawie.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1401 z późn. zm.) przez zarządzanie kryzysowe należy rozumieć działalność organów administracji publicznej, będącą elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwaniu ich skutków oraz odtwarzaniu zasobów i infrastruktury krytycznej. Sytuacja kryzysowa jest definiowana jako sytuacja wpływająca negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach lub środowiska, wywołująca znaczne ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków.

Infrastruktura krytyczna, obejmująca m.in. systemy zaopatrzenia w energię – art. 3 pkt 2 lit. a ustawy – ma służyć zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców, natomiast ochrona tej struktury to wszelkie działania zmierzające do zapewnienia jej funkcjonalności, ciągłości działań i integralności w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom, ograniczenia i neutralizacji ich skutków oraz szybkiego odtwarzania tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających prawidłowe funkcjonowanie – art. 3 pkt 3 ustawy.

Zadania przypisane do realizacji poszczególnym organom administracji publicznej określają przepisy ustawy o zarządzaniu kryzysowym; zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 1, 2, 3 i 6 do zadań wójta, burmistrza, prezydenta miasta w sprawach zarządzania kryzysowego należy kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy, realizacja zadań z zakresu planowania cywilnego, zarządzanie, organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu zarządzania kryzysowego oraz organizacja i realizacja zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej.

Finansowanie zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego na poziomie gminy, na podstawie art. 26 ust. 1 ww. ustawy planuje się w ramach jej budżetu, a ust. 4 tego artykułu nakazuje utworzenie rezerwy celowej na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego w wysokości nie mniejszej niż 0,5% wydatków budżetu, pomniejszonych o wydatki inwestycyjne, wydatki na wynagrodzenia i pochodne oraz wydatki na obsługę długu. W związku z nieprzewidywalnością zdarzeń z zakresu zarządzania kryzysowego i możliwością wystąpienia takich zdarzeń, czy sytuacji nadzwyczajnych w okresie całego roku budżetowego, rezerwa celowa na zarządzanie kryzysowe powinna być utrzymywana w planie wydatków budżetu w celu umożliwienia jednostce natychmiastowej reakcji w sytuacji wystąpienia okoliczności zdefiniowanych w art. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, w tym zapobieganiu sytuacjom kryzysowym w drodze zaplanowanych działań. Rezerwa celowa na zarządzanie kryzysowe może być wykorzystana do działań interwencyjnych i doraźnych, niezbędnych do zrealizowania celu z zakresu zarządzania kryzysowego jakim jest podjęcie działań koniecznych do zapewnienia bezpieczeństwa.

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika, że w pojęciu zarządzania kryzysowego mieszczą się działania uprzedzające, eliminujące lub redukujące możliwości zaistnienia sytuacji kryzysowej. Skoro działanie polegające na zakupie agregatu prądowłórczego można zakwalifikować jako działanie prewencyjne, mające na celu uniknięcie zdarzeń kryzysowych związanych z bezpieczeństwem ludzi i środowiska oraz możliwością ograniczeń w działaniu organów administracji publicznej, to - zdaniem tut. Izby - decyzja o zakupie agregatu prądowłórczego, jako sprzętu związanego z zarządzaniem kryzysowym, może zostać podjęta, gdyż spełnione zostaną przesłanki wynikające z art. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, jednakże ocena zasadności takiego zakupu ze środków rezerwy celowej na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego leży po stronie organów gminy.

Dodatkowo należy wspomnieć, że planując wykorzystanie środków z rezerwy celowej na zarządzanie kryzysowe należy mieć na uwadze zapisy gminnego planu zarządzania kryzysowego, który jest opracowywany przez wójta i przedkładany do zatwierdzenia staroście – art. 5 ust. 1 i art. 17 ust. 2 pkt 2 lit. d ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Dokonywanie podziału rezerwy na zarządzanie kryzysowe następuje zgodnie z dyspozycją art. 222 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1990 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) i leży w gestii wójta (burmistrza ...), którego działalność w tym zakresie winna być zgodna ze wskazanymi wyżej przepisami prawa.

Jednocześnie informuję, że Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie, prowadząc działalność informacyjną, instruktażową i szkoleniową przedstawia wyłącznie swoje stanowisko i nie jest upoważniona do dokonywania wiążącej wykładni przepisów prawa.

Jacek Grządka